

forslag, der har meget betydelig Tilslutning i mange og store Dele af Befolkningen, i den Henseende vil komme til at spille en ikke ringe Rolle.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Formanden: Handelsministeren har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende nylig anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Hage): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Afstæggelse af Sparekassernes Regnskaber for Aaret 1919—20.*

Ifølge Sparekasseloven af 1880 skal Sparekasserne ved deres Aarsopgørelser optage deres Obligationsbeholdning til en Kurs, som er Gennemsnittet af de sidste tre Aars Noteringer. Da Krigen udbrød, og Obligationerne gik stærkt ned i Værdi, blev der Anledning til at give Sparekasserne den Lempelse ved deres Opgørelse, at Kursen kunde sættes til Gennemsnittet af Noteringerne for en længere Aarrække. Der blev først taget nogle Aar forud for Krigen samt Datoen den 31. Juli 1914. Senere Aar er de Aarstal, hvormed det drejer sig, skubbet noget frem, men Opgørelsen har stadig været foretaget efter Gennemsnittet af 5 Kursnoteringer. I Aar er der imidlertid fra Sparekassernes Side fremkommet Ønske om, at det Aaremaal, hvoraf Gennemsnittet kan tages, maa gøres noget længere, og dette finder sin rimelige Støtte deri, at den Sparekasselov, der vedtoges i Fjor, men som først træder i Kraft i Oktober dette Aar, indeholder den Bestemmelse, at det er tilladt ved Regnskabsopgørelsen at tage som Værdi af Obligationerne et Gennemsnit for 10 Aar. Det Forslag, jeg herved har at fremsætte, gaar da ud paa at tillade, at der ved Opgørelsen i indeværende Aar kan gaas frem paa samme Maade, som den nye Sparekasselov foreskriver, saaledes altsaa, at Sparekasseloven for denne Bestemmelses Vedkommende sættes i Kraft allerede nu.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.* Et Forslag herom blev fremsat i forrige Maaned af mig i Landstinget og blev vedtaget dér og i Folketinget den 28. Februar, samme Dag som den midlertidige Lov, det skulde træde i Stedet for, udløb. Jeg havde foreslaaet, at Loven skulde forlænges for et Aar, altsaa til Udgangen af Februar

Maaned 1921, men i Landstinget foretog man den Ændring, at den kun skulde gælde indtil Udgangen af Juli Maaned i Aar. Begrundelsen herfor var, at man fandt, at de udviklede og vanskelige Spørgsmaal, som Loven kan give Anledning til, ikke havde kunnet drøftes udtømmende i den Tid, Loven havde ligget til Behandling i Landstinget; man ønskede derfor at vinde Tid til at kunne gøre det hele Emne til Genstand for en yderligere Undersøgelse. Loven, der kom til Folketinget den sidste Dag, har selvfølgelig ikke her kunnet være Genstand for nogen indgaaende Behandling; man vedtog den uden Forhandling samme Dag. I Henhold til den Begrundelse, som Landstinget har givet for Indskrænkningen i Varigheden af Lovens Gyldighed, maatte det paahvile mig snarest muligt at fremsætte et Lovforslag, gaende ud paa en yderligere Forlængelse af Loven, og det var saa meget mere nødvendigt ikke at tøve hermed, som det ikke er let at sige, hvorledes Rigsdagsarbejdet vil stille sig i de kommende Maaneder, om der vil være tilstrækkelig Arbejdsro til at beskæftige sig med Undersøgelser af denne Art, naar vi kommer hen i Nærheden af den 31. Juli. Jeg fremsætter derfor simpelt hen Lovforslaget i samme Skikkelse, hvori det fremsattes i Februar Maaned, altsaa gaende ud paa, at den bestaaende Lov om Ret for Regeringen til midlertidig at fritage Nationalbanken for Forpligtelsen til at indløse Sedlerne med Guld forlænges indtil Udgangen af Februar Maaned næste Aar. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Sagens Realitet. Det vil der sikkert blive Lejlighed nok til ved den forestaaende Behandling af Lovforslaget. Jeg finder kun Anledning til at sige, at naar jeg nu fremkommer med dette Lovforslag her i Folketinget og ikke i Landstinget, saa er Grundene hertil to.

Den første er, at Folketinget ikke under den foregaaende Behandling har haft Lejlighed til i Realiteten at beskæftige sig med Sagen. Jeg tilføjer, at det vilde efter min Opfattelse være meget ønskeligt, hvis Folketinget ogsaa for sit Vedkommende skulde ønske en særlig indgaaende saglig Belysning af de herhen hørende Spørgsmaal, hvorved der mulig kan blive Anledning til Tilkaldelse af sagkyndige, saasom Nationalbankens Direktører og andre paa Pengevæsenets Omraade særlig kyndige Mænd, at det da kunde ordnes saaledes, at disse Overvejelser skete ved en Samvirken mellem de to Tings Udvalg. I